

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 12/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť L. K., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., B., ktorou namieta porušenie jej základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupmi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru, a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. Pz 1010/2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2005 doručená sťažnosť L. K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie jej základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupmi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru, a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Pz 1010/2005.

Okrem vyslovenia porušenia označených základných práv podľa ústavy požaduje sťažovateľka i zrušenie právoplatného rozhodnutia Vyššej vojenskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „vyššia vojenská prokuratúra“) sp. zn. VPt 91/05 z 23. mája 2005.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„Dňa 30. 6. 2004 bolo uznesením Prezídia PZ, Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Stred, ČVS: SJP-46/OVOZTČ-BB-2003 JUDr. M. K., (...), toho času bytom B. vznesené obvinenie za spáchanie trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona a podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona. Toto uznesenie bolo menovanému doručené dňa 1. 7. 2004 pričom bola zároveň vykonaná domová prehliadka v rodinnom dome nachádzajúcom sa v obci R. .... Prikaz na domovú prehliadku bol vydaný Okresným súdom v T. dňa 28. 6. 2004, pod sp. zn. 2 Tp-v-525/2004. Podľa tohto príkazu sa domová prehliadka mala vykonať v rodinnom dome v obci R. so súpisným číslom ... Dôkazom o vykonaní domovej prehliadky v nesprávnej nehnuteľnosti je najmä zápisnica o tejto prehliadke, ako aj vykonaná fotodokumentácia nachádzajúca sa vo vyššie uvedenom vyšetrovacom spise. Nehnuteľnosti, rodinné domy so súpisným číslom ... a ... sú jednou stavbou, reálne rozdelenou na dve samostatné obytné jednotky každá s vlastným vchodom. V čase vykonania domovej prehliadky bol rodinný dom so súpisným číslom ... v spoluvlastníctve JUDr. M. K. a p. P. Š. a rodinný dom so súpisným číslom ... vo vlastníctve sťažovateľky.

Dňa 25. 10. 2004 bol na Ministerstvo vnútra SR, Útvar inšpekčnej služby podaný podnet na prešetrenie dôvodného podozrenia zo spáchania trestných činov porušovania domovej slobody podľa § 238 Trestného zákona a zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť príslušníci vykonávajúci domovú prehliadku v rodinnom dome v obci R., súpisné číslo ... bez súdneho príkazu. Úrad inšpekčnej služby PZ, Inšpekčný odbor Bratislava uznesením zn. UIS-452/IBA-PO-2004 zo dňa 2. 12. 2004 začal podľa § 160 Trestného poriadku trestné stíhanie vo veci trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaného v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona. Dňa 8. 5. 2005 bolo Vojenskou obvodnou

prokuratúrou v Bratislave vydané uznesenie, sp. zn. OPv 522/04, ktorým bolo uvedené trestné stíhanie vedené na základe uznesenia Úradu inšpekčnej služby PZ podľa § 172 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavené. (...)

Proti uvedenému uzneseniu vojenskej obvodnej prokuratúry podala sťažovateľka dňa 25. 4. 2005 sťažnosť (...). V odôvodnení sťažnosti bolo opätovne poukázané na nezákonný postup príslušníkov PZ pri vykonávaní domovej prehliadky a taktiež na nezrovnalosti v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia o zastavení trestného stíhania. Táto sťažnosť bola v zmysle § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá uznesením Vyššej vojenskej prokuratúry v Trenčíne č. VPt 91/05-3, zo dňa 23. 5. 2005. (...)“

Ďalej sťažovateľka uviedla, že podala proti uzneseniu vyššej vojenskej prokuratúry podnet na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia. „*Predmetný podnet bol vybavený listom Generálnej prokuratúry SR, vojenskej súčasti v Bratislave až po urgencii právneho zástupcu sťažovateľky, listom zo dňa 23. 9. 2005, na základe ktorého riaditeľ odboru prokurátorských činností Generálnej prokuratúry SR – vojenskej súčasti konštatoval v konaní prieskumu (list zo dňa 7. 10. 2005, Pz 1010/05-5) Vedúci prokurátor vojenskej súčasti Generálnej prokuratúry SR vybavil podnet až listom zo dňa 26. 10. 2005, sp. zn. Pz 1010/2005–13, v ktorom sa uvádza, že dôvody podania podnetu sa nezakladajú na praktickom základe, tvrdenia v ňom uvádzané vychádzajú z právneho vyhodnotenia zákroku ex post a majú špekulatívny charakter (...)*

Sťažovateľka na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd vyslovil, „*že postupom Generálnej prokuratúry SR, ktorá listom zo dňa 26. 10. 2005, sp. zn. Pz 1010/2005–13 odložila podnet na preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia Vyššej vojenskej prokuratúry v Trenčíne, zn. VPt 91/05–3 zo dňa 23. 5. 2005 boli porušené moje práva zaručené čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1, 2 a čl. 46 ods. 1 Ústava SR a toto rozhodnutie Vyššej vojenskej prokuratúry v Trenčíne zrušil (...)*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľky. Skúmal pritom, či spĺňa všeobecné a osobitné náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Predmetom časti sťažnosti sťažovateľky (uvedenej v záhlaví sťažnosti) je tvrdené porušenie jej základných práv Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Úradom inšpekčnej služby Policajného zboru.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľka (zastúpená advokátom) vo svojej sťažnosti bližšie neuviedla a neodôvodnila, v čom vidí porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 ústavy označeným porušovateľom, neoznačila číslo namietaného konania a nekonkretizovala ani dôvody porušenia týchto základných práv v odôvodnení a v petite sťažnosti.

Keďže sťažnosť v tejto časti nemá zákonom predpísané náležitosti a vo vzťahu k tomuto porušovateľovi sťažovateľka nešpecifikovala svoj návrh na rozhodnutie (ktorým je ústavný súd viazaný pri rozhodovaní o sťažnostiach podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd poznamenáva, že mohol sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietnuť i z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, pretože ako to vyplýva z jej obsahu, uznesením označeného porušovateľa bolo na základe oznámenia o trestnom čine, ktoré podala sťažovateľka, 2. decembra 2004 začaté trestné stíhanie vo veci, to znamená, že podnetu sťažovateľky bolo vyhovené, a teda uvedený porušovateľ týmto konaním nemohol porušiť označené základné práva sťažovateľky.

2. Tú časť sťažnosti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie jej základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 21 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 ústavy postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Pz 1010/2005, ktorá v tomto konaní odložila 26. októbra 2005 jej podnet na preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia vyššej vojenskej prokuratúry sp. zn. VPt 91/05 z 23. mája 2005, ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

V zmysle stabilizovanej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej vzájomnej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním, rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu verejnej moci do takého práva alebo slobody na strane druhej. Ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi v sťažnosti namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, alebo ak nezistí žiadnu možnosť porušenia označených základných práv alebo slobôd, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (I. ÚS 91/03, IV. ÚS 150/03).

Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy: „Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.“

Podľa čl. 21 ods. 1 ústavy: „Obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.“

Podľa čl. 21 ods. 2 ústavy: „Domová prehliadka je prípustná len v súvislosti s trestným stíhaním, a to na písomný odôvodnený príkaz sudcu. (...)“

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy: „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (...)“

Z obsahu sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľky smeruje proti označenému oznámeniu generálnej prokuratúry, ktorá prípisom z 26. októbra 2005 odložila podnet sťažovateľky na preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia vyššej vojenskej prokuratúry z 23. mája 2005 sp. zn. VPt 91/05. Sťažovateľka namieta aj to, že na základe jej podnetu orgány činné v trestnom konaní nezačali trestné konanie.

Ústavný súd ďalej zistil, že generálna prokuratúra sa podnetom sťažovateľky na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vyššej vojenskej prokuratúry zaoberala, posúdila, či sú splnené zákonné podmienky na začatie trestného stíhania v konkrétnej veci, a podnecovateľ bol o vybavení svojho podnetu vyrozumený. Podľa názoru ústavného súdu podnet sťažovateľky bol riadne vybavený v súlade so zákonom č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, čo v okolnostiach prípadu vylučuje akúkoľvek príčinnú súvislosť medzi postupom generálnej prokuratúry a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd navyše zdôrazňuje, že do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu nepatrí právo sťažovateľa na to, aby orgány prokuratúry začali voči konkrétnej osobe trestné stíhanie (m. m. II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, II. ÚS 43/03, II. ÚS 222/03, III. ÚS 45/03, III. ÚS 198/03 a II. ÚS 218/04).

Čo sa týka sťažovateľkou namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy postupom generálnej prokuratúry v označenom konaní, ústavný súd konštatuje, že realizáciou ústavných a zákonných právomocí tejto prokuratúry, ktorá v súlade s citovaným zákonom rozhodla o podnete sťažovateľky na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vyššej vojenskej prokuratúry z 23. mája 2005 sp. zn. VPt 91/05, nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľky na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a práva na nedotknuteľnosť obydlia a tento postup nie je a ani nemôže byť v žiadnej príčinnej súvislosti s možným porušením týchto základných práv sťažovateľky.

Z toho dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú odmietnuť.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľky (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2006